

Ισορροπίες τρόμου με φόντο τα πυρηνικά

Πώς η Τουρκία επιδιώκει να στείλει στρατό στην Παλαιστίνη - Ο «άξονας συμφερόντων», οι σπώνσορες της Χάμας, το «δόγμα Σαμψών» και η “Pax Islamica”

Γιάννος Χαραλαμπίδης

Το ζητούμενο σε έναν πόλεμο δεν είναι πώς θα τον αρχίσει κάποιος, αλλά πώς θα τον τελειώσει. Και αυτό είναι το ζητούμενο για το Ισραήλ και τις ΗΠΑ, αλλά και για τον «άξονα συμφερόντων», που σχηματίζεται μεταξύ Ρωσίας, Τουρκίας, Ιράν, με σημαντικό σπώνσορα το Κατάρ, υπό την υψηλή επίβλεψη της Κίνας, που θέλει να κρατά τις λεπτές ισορροπίες.

Ποιο είναι το «ρωσικό δόγμα» που υιοθετεί το Ισραήλ

Πυλώνας ασφάλειας

Ούτε το Ισραήλ ούτε οι ΗΠΑ έχουν την πολυτέλεια της αποτυχίας. Καθόρισαν μαζί τη μοίρα τους. Το Ισραήλ είναι ο βασικός πυλώνας περιφερειακής άμυνας και ασφάλειας των Δυτικών και η πτώση του θα προκαλέσει χάος στη Μέση Ανατολή και διεθνώς. Γι' αυτόν τον λόγο, οι μεν Αμερικανοί σπεύδουν να προστατέψουν το Ισραήλ και να αποτρέψουν τη διάχυση του πολέμου, αλλά και να προλάβουν τη χρήση πυρηνικών. Γιατί; Διότι το Ισραήλ υιοθετεί σιωπηρώς τη στρατηγική της Ρωσίας στην Ουκρανία. Ότι, δηλαδή, «δεν θα χάσω αυτόν τον πόλεμο» και ότι, «αν αισθανθώ ότι χάνομαι, τότε θα κάνω χρήση ακόμη και πυρηνικών όπλων». Εάν το Ιράν τραβήξει, όπως απειλεί, το σχοινί, δηλαδή τη σκανδάλη, και στραφεί με τους πυραύλους του εναντίον του Ισραήλ, τότε το κτύπημα ανταπόδοσης θα είναι ακαριαίο. Κανείς, μάλιστα, δεν μπορεί να αμφισβητεί ότι θα ανοίξουν οι πύλες της κολάσεως.

Δύο κράτη και τουρκικές εγγυήσεις

Εάν από αυτόν τον πόλεμο δεν καταστραφεί, αλλά αποδυναμωθεί το Ισραήλ, η εξέλιξη αυτή θα προκαλέσει αρνητικό ντόμινο. Θα φέρει, δηλαδή, πτώση των καθεστώτων του μετριοπαθούς Ισλάμ σε αριθμό χωρών και ενίσχυση των «ραντικαλιστών» και της Τουρκίας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για εμάς. Ο Ερντογάν επέλεξε στρατόπεδο. Θέλει να γίνει ένας από τους κύριους -αν όχι ο κύριος- ηγέτες του Ισλαμικού Κόσμου, εμφανιζόμενος ως προστάτης των Παλαιστινίων. Συναφώς αναφέρει δημόσια ότι η χώρα του επιδιώκει λύση του προβλήματος, που μπορεί να προκύψει στη βάση των δύο κρατών, καθώς και με την εφαρμογή του μοντέλου των εγγυήσεων της Κύπρου. Στοχεύει, δηλαδή, ακόμη και σε αυτήν την αποστολή στρατού υπό το πρόσχημα της προστασίας των Παλαιστινίων. Σημειολογικά και ουσιαστικά συνδέει τη γενικώς αποδεκτή θέση περί της διευθέτησης του Παλαιστινιακού στη λογική των δύο κρατών, με το Κυπριακό. Και οι ημέτεροι πανηγυρίζουν, διότι θα στείλει, όταν θα στείλει, απεσταλμένο ο ΓΓ του ΟΗΕ για να εξεύρει τη βάση επανέναρξης των συνομιλιών. Ερώτημα: Καλά, δεν την ξέρουμε; Εάν ο Τατάρ θέσει, που θα το πράξει, στο τραπέζι τα δύο κράτη, εμείς θα πούμε όχι και θα φανούμε απορριπτικοί και ότι δεν θέλουμε τη λύση; Ή μήπως θα δεχθούμε την εκφρασθείσα ήδη πρόθεση του ΓΓ του ΟΗΕ για τετραγωνισμό του κύκλου;

Ξήλωμα της πολιτικής των ΗΠΑ και ιερός πόλεμος

Γίνεται «χαλασμός κόσμου γύρω μας» και οι αναλύσεις του συστήματος είναι κολλημένες στις εμμονές και ιδεοληψίες μιας πολιτικής, που έχει χρεοκοπήσει. Ας δούμε τα πράγματα ψυχρά:

1. Το Ιράν χρησιμοποιεί τη Χαμάς για να κτυπήσει και να ταπεινώσει το Ισραήλ και να ξεσηκώσει τους όπου γης μουσουλμάνους εναντίον των Εβραίων, οδηγώντας το περιφερειακό και παγκόσμιο σύστημα σε έναν ιερό πόλεμο, με την προσδοκία να ανατρέψει εκ των έσω ακόμη και αραβικές ή μουσουλμανικές Κυβερνήσεις, που ήταν έτοιμες να δώσουν ή έχουν δώσει χέρι συνεργασίας στο Ισραήλ, όπως η Αίγυπτος, τα Ην. Αραβικά Εμιράτα, το Μαρόκο και το Μπαχρέιν (Συμφωνίες Αβραάμ). Ήδη, το κτύπημα της Χαμάς ήρθε λίγο προτού προχωρήσει η συμφωνία Σ. Αραβίας και Ισραήλ υπό την αιγίδα των ΗΠΑ. Η Ρωσία, όπως και η Κίνα, επιδιώκουν την κατατριβή των Αμερικανών και της Δύσης γενικότερα μέσα από μια τέτοια κρίση όπως είναι αυτή της Μέσης Ανατολής και τρίβουν τα χέρια τους από τη δράση της Χαμάς, της Χεζμπολάχ και του Ιράν, διότι ο εχθρός του εχθρού είναι φίλος. Και αν δεν είναι φίλος, γίνονται ανεκτές οι δράσεις του εφόσον εξυπηρετούνται τα εθνικά συμφέροντα είτε της Κίνας είτε της Ρωσίας.
2. Οι ΗΠΑ έστειλαν το “Gerald Ford”, δηλαδή το καλύτερο στον κόσμο αεροπλανοφόρο τους στη γειτονιά μας, καθώς και ένα μικρότερο, το “Bataan” (αυτήν τη στιγμή λογικά θα πρέπει να έχει περάσει στο Σουέζ), για να δείξουν την ισχύ τους και τις προθέσεις τους και δη την κυριαρχία τους. Εμπλέκονται δε σε ένα διπλωματικό παιχνίδι για να κατευνάσουν τις ηγεσίες των φύλα προσκειμένων μουσουλμανικών κρατών, προκειμένου να μην ταυτιστούν με το Ιράν. Το ερώτημα είναι εάν και πώς θα αντισταθούν οι κυβερνήσεις αυτές στη λαϊκή βάση, η οποία δεν συμπεριφέρεται όπως εκείνη της

Δύσης. Το αντίθετο συμβαίνει, καθότι πάλλεται σε αρκετά μεγάλο βαθμό από θρησκευτικό πάθος, αν όχι φανατισμό. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι ΗΠΑ σηκώνουν λευκή σημαία. Ψάχνουν συμμάχους ή τη διατήρηση των υφιστάμενων και μάλιστα εκείνων που μπορούν να σκέφτονται ορθολογιστικά ή που έχουν την ανάγκη της στήριξής τους. Η αλήθεια, πάντως, είναι ότι τα πράγματα είναι δύσκολα, διότι η κατάσταση οδηγείται ήδη στην πρακτική του dar al harb (ο οίκος, ο κόσμος του πολέμου και του κακού) και dar al islam (ο οίκος του Ισλάμ και της ειρήνης) στη λογική “Pax Islamica”, η οποία έρχεται ως αντιστάθμισμα της αποτυχημένης “Pax Americana”. Αυτή η “Pax Islamica” αναπροσαρμόζεται ως προς τον τρόπο εφαρμογής της, αναλόγως των πολιτικών επιδιώξεων και των τάσεων που κυριαρχούν κατά καιρούς εντός του μουσουλμανικού κόσμου. Στην παρούσα φάση, το Ιράν βάζει στο πλάι τις όποιες διαφορές υπάρχουν μεταξύ Σιιτών και Σουνιτών αναδεικνύοντας τον κοινό εχθρό, δηλαδή το Ισραήλ, αλλά και τη Δύση, με άλλα λόγια τις ΗΠΑ και την Ευρώπη. Και είναι υποχρέωση των ορκισμένων στρατιωτών του Ισλάμ να κτυπούν παντού τους άπιστους, διότι δεν υπάρχει άλλη επιλογή, παρά μόνο αυτή του «διά πυρός και σιδήρου». Είναι ακραίος αυτός ο τρόπος δράσης που είναι ταυτισμένος με την απώλεια της ζωής των φανατικών ισλαμιστών, την οποία όμως οι ίδιοι εκλαμβάνουν ως θυσία. Γίνονται μάρτυρες, στη λογική και πρακτική του ιερού πολέμου, που ξεπερνά τα σύνορα της Μέσης Ανατολής και φτάνει παντού. Στην Ευρώπη, στις ΗΠΑ και αλλού.

ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΦΟΡΟ «USS ΒΑΤΑΑΝ» ΣΕ ΑΡΙΘΜΟΥΣ

Πρόωθηση	Εκτόπισμα	Ταχύτητα
2 λέβητες 2 ατμοτουρμπίνες 2 προπέλες	40.000 τόνων και μήκους 244 μέτρων	22 κόμβους (41 χλμ./ώρα)
Μήκος 257 μέτρα Πλάτος 32 μέτρα Βύθισμα 8,1 μέτρα Κυκλοφόρησε 15 Μαρτίου 1996	 Πλήρωμα 1.200 ναύτες Με δυνατότητα επιβίβασης 2.000 πεζοναυτών Αεροσκάφη 24+	

Ο τρίτος ναός του Σολομώντος...

1. Το Ιράν προτιμά να κτυπά το Ισραήλ μέσω της Χαμάς και της Χεζμπολάχ, που συνιστούν τα μακριά του χέρια στη Μέση Ανατολή. Η κάθετη σύγκρουση δεν ωφελεί επί του παρόντος κανέναν. Γιατί; Διότι, εάν αυτό συμβεί, αφενός θα διενεργηθούν πυραυλικά κτυπήματα και αν φτάσουν τα πράγματα στα άκρα, το Ισραήλ έχει συγκεκριμένο στρατηγικό δόγμα με την ονομασία «Επιλογή Σαμψών». Και αυτό σημαίνει «ποτέ ξανά». Στα εβραϊκά «Λε ολάμ λο οντ». Στηρίζεται στην ιστορία του Σαμψών και στη φράση «αποθανέντω η ψυχή μου μετά των αλλοφύλων», όταν ο Σαμψών έριξε τον ναό του Σολομώντος και μαζί του χάθηκαν και οι Φιλισταίοι εχθροί του. Πώς μεταφράζεται αυτό το δόγμα στην πράξη; Στις 6 Οκτωβρίου του 1973, στον πόλεμο του Γιομ Κιπούρ, όταν οι Ισραηλινοί είχαν δεχθεί αιφνιδιαστική επίθεση από τα αραβικά κράτη, η Πρωθυπουργός Γκόλντα Μείρ φέρεται να είπε τη φράση «καταστρέφεται ο Τρίτος Ναός του Σολομώντος». Με άλλα λόγια, το Ισραήλ. Ως εκ τούτου, δεν θα επέτρεπε κάτι τέτοιο. Ή κατά το ορθότερο: Μαζί με το Ισραήλ θα καταστρέφονταν και οι εχθροί του. Η μόνη επιλογή που είχε απομείνει ήταν εκείνη του «Δόγματος Σαμψών», δηλαδή της χρήσης πυρηνικών. Και όντως οι Ισραηλινοί πιλότοι είχαν φορτώσει τα πυρηνικά στα «Φάντομ» και ανέμεναν εντολές. Όμως, άλλαξε η ροή του πολέμου στο πεδίο της μάχης, με αποτέλεσμα να εξευρεθεί φόρμουλα τερματισμού των επιχειρήσεων.
2. Το Ισραήλ, θα ήταν δυνατό να ισχυριστεί κάποιος ότι βοηθά με τους βομβαρδισμούς στη Γάζα την πολιτική του Ιράν για τον ξεσηκωμό των μουσουλμάνων σε ιερό πόλεμο. Είναι τέτοιες, όμως, οι εξελίξεις, που εγείρουν το ερώτημα: Μετά το τρομοκρατικό και ταπεινωτικό κτύπημα της Χαμάς στις 7 Οκτωβρίου του 2023, οι Ισραηλινοί δεν είχαν άλλες επιλογές παρά μόνο: Α) Να καθαρίσουν το έδαφός τους από τους εισβολείς. Β) Να εγγυηθούν την εσωτερική ασφάλεια. Γ) Να προχωρήσουν σε επιστράτευση και να αρχίσουν βομβαρδισμούς με την αεροπορία και το πυροβολικό και στη διενέργεια της χερσαίας στρατιωτικής επιχείρησης, την οποία οι Παλαιστίνιοι και άλλοι μουσουλμάνοι θεωρούν ως εισβολή, παρότι για το Ισραήλ είναι αναγκαία η δράση αυτή για να εξοντωθεί η τοπική πηγή του κακού. Δηλαδή η Χαμάς. Και εδώ είναι το κρίσιμο σημείο, που αφορά στη μετακίνηση των αμάχων και την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης.

Χερσαία επιχείρηση και διάσωση ομήρων

Υπό αυτές τις συνθήκες, μπορούν να ληφθούν τα εξής:

Πρώτος στόχος είναι να απελευθερωθούν οι όμηροι. Τυφλά κτυπήματα είναι πιθανό να στοιχίσουν τη ζωή τους και να προκληθεί εσωτερικό πρόβλημα στο Ισραήλ. Άρα, θα πρέπει να εξασφαλιστεί στον μέγιστο δυνατό βαθμό η ασφάλεια των ομήρων, που σημαίνει συγκέντρωση πληροφοριών και επιλογή τρόπου δράσης. Δηλαδή, πώς, πού και με ποια μέσα θα διεξαχθεί ο πόλεμος των τούνελ; Θα δράσουν και τότε και πού οι ειδικές δυνάμεις και πώς θα γίνουν οι επιχειρήσεις με πυραύλους διατρητικού θώρακος σε βάθος πέραν των 50 μέτρων; Ήδη γίνονται αθέατες επιχειρήσεις και κτυπήματα. Δεύτερος στόχος, είναι η πλήρης εξόντωση της Χαμάς. Ερώτημα: Θα αντιδράσει το Ιράν

για να σώσει τη Χαμάς και με ποιον τρόπο; Από την άλλη, το Ισραήλ θα δεχθεί την ταπεινώση, την οποία υπέστη, επειδή θα εξεγερθούν οι μουσουλμάνοι και επειδή υπάρχει ο κίνδυνος να δεχθεί πυραυλική επίθεση από το Ιράν ή κλιμάκωση τρομοκρατικών επιθέσεων; Πρόσθετο ερώτημα: Τι θα συμβεί με τη Χεζμπολάχ; Δεν θα πρέπει και αυτή να εξοντωθεί; Αυτό δεν σημαίνει τη συνέχιση του πολέμου και τη δημιουργία ενός νέου κράτους στον Λίβανο απαλλαγμένου από τη Χεζμπολάχ; Πώς θα αντιδράσει το Ιράν όταν λάβει κάποιος υπόψη ότι μπορεί μεν η Χαμάς να είναι Σουνιτική, αλλά η Χεζμπολάχ είναι δική του Σιιτική Οργάνωση; Εάν διαχυθεί ο πόλεμος της τρομοκρατίας πώς θα αντιμετωπιστεί η κατάσταση; Θα γίνουν προληπτικά κτυπήματα και εναντίον ποιων; Ποιες είναι οι νέες συμμαχίες στη Δύση και ο ρόλος του ΝΑΤΟ, όταν η Τουρκία, που διαθέτει τον μεγαλύτερο μετά τις ΗΠΑ στρατό και βρίσκεται στη Μέση Ανατολή, είναι αντίθετη με τις πολιτικές του Ισραήλ και των ΗΠΑ; Εξ ου και ο ad hoc άξονάς της με τη Ρωσία και το Ιράν. Πώς θα γίνει η διαχείριση του παλαιστινιακού λαού, ο οποίος έχει το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης και του δικού του κράτους;

Οι πηγές του κακού και η ρήξη με το Ισραήλ

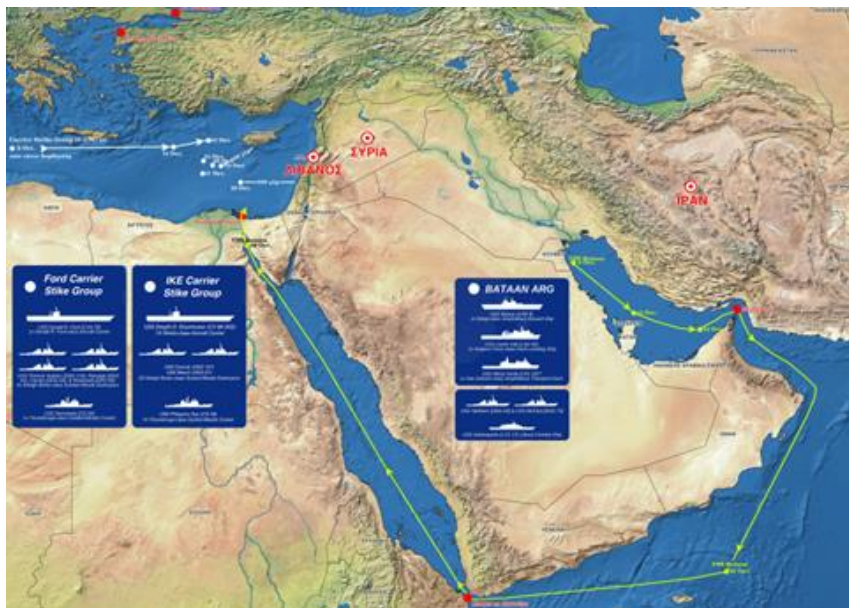
Το Ιράν είναι η μια πηγή του κακού. Η άλλη είναι η Τουρκία, η οποία πλέον δεν στηρίζει απλώς τους Παλαιστινίους, αλλά: 1) Υποθάλλει και στηρίζει τη Χαμάς. 2) Στρέφεται εναντίον των ΗΠΑ, διότι θεωρεί ότι η περιοχή ανήκει στη ζώνη ευθύνης της Άγκυρας. Διατηρεί το προσωπείο του μετριοπαθούς Ισλάμ, υιοθετώντας, όμως, ραντικαλιστικό τρόπο δράσης στη διπλωματία και τη ρητορική της. Οι κατηγορίες της σε βάρος του Ισραήλ περί εισβολής και κλοπής εδαφών έχουν φέρει διάρρηξη σχέσεων και αποκαλύπτουν ότι δεν μπορεί να υπάρξει υγιής μεταξύ τους συγκατοίκηση. Διαφαίνεται, επίσης, και κάτι άλλο: Έπεσαν έξω όσοι ισχυρίζονταν ότι οι ΗΠΑ αποχώρησαν από την περιοχή μας. Επί του παρόντος, πάντως, οι Αμερικανοί δεν ήρθαν σε διπλωματικές επαφές με την Τουρκία, παρότι το πράττουν με άλλες μουσουλμανικές χώρες της περιοχής. Εφόσον η Άγκυρα είναι εχθρική έναντι του Ισραήλ, πώς θα καταστεί εγγυήτρια των Παλαιστινίων δύναμη; Μόνο εάν ηττηθεί το Ισραήλ ή εάν το επιβάλουν άλλα συμφέροντα μπορεί να συμβεί κάτι τέτοιο. Εάν, από την άλλη, κερδίσει το Ισραήλ, πώς μετά τον πόλεμο θα δεχθεί να συνεργαστεί μαζί της στη νέα αρχιτεκτονική ασφάλειας; Προσοχή εδώ: Εάν ο ρόλος της Τουρκίας υποβαθμιστεί από το Ισραήλ, δεν σημαίνει ότι η Κύπρος και η Ελλάδα θα επωφεληθούν, εάν δεν το επιδιώξουν οι ίδιες από τώρα επί τη βάση στρατηγικών κινήσεων.

Το τέλος του πολέμου...

Η επίθεση άρχισε από τη Χαμάς και το Ιράν, με την Τουρκία να σεκοντάρει. Το δε Ισραήλ μπήκε στον πόλεμο των τούνελ και της τρομοκρατίας. Το θέμα δεν είναι πώς αρχίζει ένας πόλεμος, αλλά κατά πόσον αυτοί που τον άρχισαν ή μπήκαν στον χορό, γνωρίζουν πώς θα τον τελειώσουν. Και δη επιτυχώς...

Αυτή είναι μια από τις ευρύτερες στρατηγικές εικόνες του πολέμου στη Μέση Ανατολή. Από τη μια είναι ο «άξονας συμφερόντων» μεταξύ Ρωσίας, Τουρκίας, Ιράν, που καλύπτει και το Αφγανιστάν φτάνοντας ως την Κίνα, η οποία διεκδικεί έναν ρόλο εξισορορητικό, και από την άλλη είναι οι ΗΠΑ με τους συμμάχους τους, που κυριαρχούν στις θάλασσες λόγω των στόλων τους. Και δη του 5ου του 6ου, που καλύπτουν την περιοχή μας, αλλά και του 7ου. Θα μπορούσε να ισχυριστεί κάποιος ότι έχουμε χερσαίες και ναυτικές δυνάμεις, με τις ΗΠΑ όμως να κρατούν γεωστρατηγικά υπό καθεστώς περικύκλωσης τους υπόλοιπους αντιπάλους τους, με αχίλλειο, όμως, πτέρνα την Τουρκία. Η εικόνα αυτή αφορά εκ των πραγμάτων και την κρίση στη Μέση Ανατολή. Με κόκκινο χρώμα είναι τα chokepoints, τα σημεία έλευσης των πλοίων τα οποία ελέγχονται ως επί το πλείστον από τις ΗΠΑ και τους συμμάχους τους στη βάση της στρατηγικής αρχής ότι «όποιος κυβερνά στη θάλασσα, ελέγχει το παγκόσμιο σύστημα».

Οι Αμερικανοί έχουν στείλει και δεύτερο, μικρότερο του «Gerald Ford» αεροπλανοφόρο στην περιοχή μας, το «Bataan». Στις 20 του μήνα άρχισε τη διέλευση του καναλιού του Σουέζ για να καλύψει μια απόσταση 150 χιλιομέτρων προκειμένου να βγει στη Μεσόγειο. Λογικά, όταν η εφημερίδα εκδοθεί, το «Bataan» θα βρίσκεται στη θάλασσα της Μεσογείου με τα συνοδευτικά σκάφη, έτοιμο για να αναλάβει, εάν διαταχθεί και αν χρειαστεί, αμφίβιες κυρίως αποστολές με ειδικές δυνάμεις. Τα αεροπλανοφόρα των ΗΠΑ δημιουργούν ασπίδα για το Ισραήλ και του προσφέρουν μια μορφή στρατηγικού βάθους, το οποίο του λείπει.

**Δρ των Διεθνών Σχέσεων*